

انجمن سبز چیا:
ما می توانیم نقطه به
نقطه، محل آتش سوزی
جنگل ها را به مسوولان
نشان دهیم

ناساندنی ژیان و ژینگه‌ی
گوندی دهره‌ناخی

وبلاگ زنان ایرانی:
اینجا ایران است
و بعضی از استان
ها، اینجا استان
ترند

۸

۵

۲

ویژه نامه‌ی
"اهمیت جنگل و مضرات تخریب آن"
با تاکید بر کاربری اراضی "

سخن آغازین

به نام زندگی بخش جهان

هر دم از این باغ بری می رسد

دلمان به این خوش بود و با خود می گفتیم؛ ما در قسمتی از این سرزمین زندگی می کنیم که از دود کارخانه و آلودگی خبری نیست، محیط زیستش کمتر تحت تاراج و تجاوز سودجویان قرار گرفته و هنوز ظرفیت های بسیاری در بخش توریسم و کشاورزی برای بهره برداری دارد که اگر درست مورد استفاده قرار گیرند می تواند زمینه ساز رشد و شکوفایی این منطقه باشد. اما آنچه حال می بینیم دستهایی است که ناجوانمردانه منابع ملی این دیار را مورد حمله قرار داده اند. بیش از ۸۰۰ مورد آتش سوزی و سوختن هزاران هکتار از بلوط های منطقه کافی نبود، حال نوبت به زمین خواران رسیده که آشکارا درختان اطراف این شهر را بریده، سوزانده و تبدیل به زمین می کنند و حال پریشان این به ظاهر شهرمان را پریشان تر می نمایند. وقاحتشان به جایی رسیده که فعالان فرهنگی و طبیعت دوستان را هم مورد ضرب و شتم قرار می دهند. روی سخنمان با شهروندان و ادارات مسئول است که اگر سریعاً به داد درختان بلوط اطراف شهر نرسند عواقب جبران ناپذیری در انتظار این شهر و ساکنین آن می باشد.

موضوع شماره آینده ویژه نامه چیا: "وظایف و نقش روشنفکران و عموم مردم در قبال بحران های زیست محیطی" می باشد. لذا از علاقمندان خواهشمندیم که مقالات و نظرات خود را در این زمینه به دفتر نشریه ارسال نمایند.

چو بشنوی سخن اهل دل، مگو که خطاست

نهمین عه زیزی

شویه یک، که له توانایدا بوو.

سهرته نجام له ۲۵ی گه لاویژی ۱۸۹دا، بی دهنگیه که له لایهن بهرپرسانه وه شکا! "مدیر کل منابع طبیعی استان کردستان"، رایگه یاند؛ شتیکی وا نه بووه، به قه ولی خوی: "خوشبختانه خسارت وارده به مناطق جنگلی و مراتع سطحی است." ناماری ناگره کانی ناوچه له و کاتهدا گه یشتبووه ۲۸۵ جیگا و ناگرو دوو که ل برستی دارستان و خه مخورانی نیشتمانی بریوو. له نه کاو هلی کوپرتیک، که دۆلچه یهک به بنیدا شو بریوو، له ناسمانی مهربوان دوو سووری خواردو نه و ن بوونه ون بوو، نیتیر کهس نه یدیهو. دوابی بیستمان که گوایه له سهر هه ولی نوینهری مه جلیس بهرپرژ محمه دی، بو کوژاندنه وه ی ناگری دارستانه کان هاتبوو! تیمه که هیچمان نه دی، تیوه چی؟ دوو حه وتووو دوا ی نه وه، ژماره ی شوینی سووتاو گه یشته ۳۶۰ جیگا کوپستانه کانی شاهوو هه ورامانیش تا ده گاته پاوه، نوقمی ناگرو غه زه ب بوون. هاوکات ماموستایانی ئایینی له بریک له گونده کاندا هاتنه مه یدان و بانگه شه ی ناگر کوژاندنه وه هاوکاری خه لکیان کرد. دانیشتونای هه ورامانیش باوه شی خویان بو یارمه تی چیاو تیمه کانی، ئاوه لا کرده وه نه نجه منی کارپزه ی سنهش هه والی ناگر تیبهردانی دارستانه کانی ناوچه ی خویانی راگه یاندو، بوو به هاودهردو هاوخه می مهربوان و سه ولأوا.

۴ مانگی ره به ق چیا پشوو نه دابوو، پاییزی قژ زهره به پرئوه بوو. چاوه روانی باران، بیوه دلخوشی، به لام سهد مه خابن نه مسال هه وره کانیش تورا بوون. کهس نه یوانی ئاشتیان کاته وه.... دووباره هه ولی له قاودان، هاته ئاراهه. ۲۸ سازمانی ژینگه پاریزی زاگرو س نشین، له ۶ پاریزگاوه، بهرپرسانی ولاتیان بانگه پشستی دامرکانی ناگری دارستان کرد. به لام هیچ بهرپررس گوی بیستی نه و بانگه وازه نه بوو. ناماری ناگره کان گه یشته ۵۰۰ جیگای سووتاو. ۴۰ روژ له پاییز تیبهری،

برؤ بو لاپه رهی ۲

دارستانه کانی مهربوان و سه ولأوا، ۷ مانگه بی پشوو نه سووتین و زورتر له ۸۰۰ شوین ناگر دراوهو به پیی نامره کانی نه نجه منی سهوزی چیا، تا ئیستا ۳۵۰۰۰ هیکتار جهنگل سووتاو. بهمانه وی و نه مانه وی، کاره سات و مسیه تیکی دل ته زین و بی وینه تووشی ناوچه که مان بووه "ریشیکه و نه بی شانیه ی بو هه ل بگرین." ناگره که هه روا بهرده وامه...، دهنگ و باسه که شی، به هوی راگه یه نه ره کان له گشت عالم بلاو بووه ته وه. هه ره کهس و لایه نیک، به پیی بیرو بوچوون و تیگه یشتن و قازانجی تایبه تی خوی، هه لو یستی جیاوازو زور جاریش سه یرو سه مه ری دهر بریوه.

نه نجه منی سهوزی چیا، پیش هه موو کهس و لایه نیک و، پتر له هه مووان، به کرده وه تا نه ساتهش، به گژ نه و هوکاره نامو یه دا چوه ته وه، هاوکات بو له قاودانی و بلاو کرده وه ی هه والی بیوه نیدیدارو گواستنه وه ی راستیه کانی نه و مه رگه ساته ژیان پروو کینه، پشوی نه داوه و بهرده وامه. به لام سه رسوور هینه، دژ کرده وه هه لو یستی بهر پرسان و لایهن و کهسانی جورا و جوره، که جیی خویه تی دوا ی ۷ مانگ ئاورپیک بده ینه وه له و بوچوونانو به وردبیریبه وه سه رنجی بده یی.

"چیا" هه والی یه کهم ناگری نه م سالی له نیوه ی یه که می مانگی جوژهردان، له تایبه ت نامه ی خوی راگه یاند. ناگریکی گه وره له سه ولأوا، هه مووی حه به سانده. چیا داوا ی یارمه تی له خه لک و بهرپرسان کرد. تیمه کانی ناگر کوژپنه، نه کتیف بوونه وه. کاربه دهستان هیچ هه لو یستیکیان دهر نه بری. بی دهنگی بالی به سهر دۆخه که دا کیشا. نه مه نیشانه و نشوومه به کی ناخوش بوو. چیا، که دلگرنای زامه کانی زریبار بوو، ناچار به شی هه ره زوری هه توانی خوی به ره و شه رگه ی ناگری دارستان، گواسته وه. له ناکاو، هه لو یستی نه ریئی کاک عه بدولا سوهرابی، بوو به مایه ی دل خوشی، چیا، شانی دابوو بهر ئه رکیکی گران و تاقه ت پروو کین. بهرده وام ناگر کوژاندنه وه هاوار بو یارمه تی و، شکانی بی دهنگی؛ به وینه و به ویدیو، به سایت و وبلاگ، به هه ر

آمار آتش‌سوزی جنگل‌های مریوان وسروآباد از مرز ۸۰۰ مورد گذشت

به جرات می‌توان گفت خساراتی که تاکنون به پوشش جنگلی منطقه وارد شده نه تنها جبران‌ناپذیر بوده بلکه زیست بوم منطقه را نیز در خطر جدی نابودی قرار داده است. آخرین آمار مربوط به آتش‌سوزی جنگل‌های مریوان و سروآباد در صفحه ۶ آمده است.

انجمن سبز چیا:

ما می‌توانیم نقطه به نقطه آتش‌سوزی

جنگل‌ها را به مسوولان نشان دهیم

سرهنگ محمدتقی ایروانی، فرمانده یگان حفاظت سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری در گفت‌وگو با «ملت ما» علت این آتش‌سوزی را "عوامل طبیعی" عنوان می‌کند و آمار آتش‌سوزی جنگل‌های مریوان از خرداد امسال تا آبانماه را «۵۵۰ فقره» و سطح سوخته را تنها «۱۱۸ هکتار» اعلام می‌کند، اعضای سازمان‌های مردم‌نهاد نظر دیگری در این باره دارند. کارشناسان می‌گویند اگر کار به همین وضع پیش برود دیری نمی‌گذرد که انگشتی بی‌نگین خواهیم داشت. ایرج قادری، دبیر «انجمن محیط‌زیستی سبز چیا» به «ملت ما» می‌گوید: «بیش از ۳۰ هزار هکتار از جنگل‌های مریوان و سروآباد در آتش سوخته است و آتش‌سوزی‌های نقطه‌یی کماکان ادامه دارد. با این همه در روز ۲۲ آبان از سوی مدیران استانی آمار آتش‌سوزی ۴۹۷ هکتار اعلام شد. تاکنون بیش از ۶۳۰ نقطه در آتش سوخته است و ما می‌توانیم نقطه به نقطه آتش‌سوزی را به مسوولان نشان دهیم.» این در حالی است که سرهنگ ایروانی به «ملت ما» می‌گوید: "تعداد آتش‌سوزی‌ها اصلا مهم نیست. مهم مساحتی است که حریق در آن اتفاق افتاده است. با در نظر داشتن جنگل‌های بلوط که تنک هستند در مریوان تنها ۱۱۸ هکتار سوخته است که بخشی از آن نیز قابل برگشت است. مثلا درختی که نیمی از آن سوخته یا درختانی که تاج آنها سوخته است برگشت پذیرند. همه اینها را که کنار هم بگذاریم تنها ۲ یا ۳ هکتار از درختان جنگل‌های مریوان سوخته است."

فرمانده یگان حفاظت درباره علت آتش‌سوزی‌ها می‌افزاید: "بیش از ۹۰ درصد آتش‌سوزی‌های منطقه منشا انسانی دارد اما به صورت سهوی اتفاق افتاده است، اگر در کردستان فرهنگ‌سازی شود تا کشاورزان زمین را پس از برداشت محصول آتش‌زنند، از میزان آتش‌سوزی‌ها کاسته می‌شود."

بعید است مردم منطقه به سوزاندن

جنگل‌ها روی بیاورند

به گزارش سبزپرس، «مهدی پوره‌اشمی»، عضو هیات علمی موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع دو هفته پیش در غرب ایران بوده است. او مواردی از این آتش‌سوزی‌ها را دیده و

معتقد است که این آتش‌سوزی‌ها بی‌سابقه بوده است. او می‌گوید: من ۱۰ سال در کردستان زندگی کرده‌ام اما چنین حجمی از آتش‌سوزی ندیده‌ام. او اضافه می‌کند: برای خود من چنین چیزی عجیب بوده است، در مسیری از سنندج تا مریوان تمامی دو طرف جاده سوخته بود و اساسا لازم نبود وارد جنگل بشوید تا آتش‌سوزی‌ها را ببینید. او در مورد علت این آتش‌سوزی‌ها می‌گوید که بعید است در مدت زمان کوتاهی مردم منطقه آنقدر به لحاظ اقتصادی دچار مشکل شده باشند که به سوزاندن جنگل‌ها برای تغییر کاربری روی بیاورند.

آمار و اطلاعات موجود در سطح کشور نشان می‌دهند که از کل سطح جنگلهای کشورمان بیش از ۹۰ درصد آن را جنگل‌های مخروطی (غرب ۲/۷۳٪، جنوب ۵/۱۲٪، شمال ۵/۴٪) تشکیل می‌دهند. (فتاحی* - ۱۳۷۳) به عبارت دیگر جنگل‌هایی که توان تولیدی ندارند و به دلیل اینکه خاستگاه و تداوم بخش ساکنان آن به امروز بوده است، به ناچار برای مبارزه با مرگ و نیستی با طبیعت خشن و صعب‌العور آن دست و پنجه نرم می‌کنند. تخریب سالیانه جنگل‌های کشور بر اساس اطلاعات موجود هر ساله ۱۳۰۰۰۰ هکتار است. با این وجود روند احیا نسبت به تخریب بسیار کند و کمتر انجام می‌گیرد چرا که احیا به نیروی انسانی و سرمایه عظیمی نیاز دارد در کردستان در برابر هر ۱۰۰ هکتار تخریب یک هکتار احیا انجام می‌گیرد (فتاحی ۱۳۶۲).

آمار و اطلاعات فوق نشانگر وضعیت جنگل‌های کشور در دو دهه اخیر می‌باشد. تنها روند تخریب صورت گرفته در چند ماهه اخیر در جنگلهای مریوان و سایر گزارشات چند ساله اخیر از سراسر کشور نشان‌دهنده میزان تخریب بسیار فراتر از آنچه ذکر می‌شود می‌باشد.

پیشگامان و محیط زیست

در روز جمعه مورخه ۸۹/۹/۱۲ تعدادی از دانش‌آموزان مدرسه راهنمایی محدثه به همراه مدیر و معاونین و تعدادی از دبیران جهت بازدید از آثار تاریخی مریوان به کوه امام صعود کردند. در جریان این بازدید تاریخی دانش‌آموزان محوطه قله امام را از زباله پاکسازی نمودند.

روستایان فعالانه در مهار آتش

سوزی جنگل‌ها شرکت می‌کنند

در پی گزارشات رسیده به انجمن سبز چیا مردم روستاهای اطراف مریوان فعالانه در مهار آتش‌سوزی جنگل‌ها شرکت می‌کنند. از جمله این روستاها می‌توان به مردم روستاهایی مرانه، گاگل، رشودی، پیله، سیف‌علیا، چناره، دیوسه، وشکلان، سردوش، وله ژیر، نی و گلیکیران اشاره کرد که در دو هفته گذشته چندین بار اقدام به خاموش نمودن آتش‌سوزی پوشش جنگلی اطراف خود نموده‌اند. شایان ذکر است که تیم‌های اطفای حریق دره تفی، ینگچه و دره ناخی علاوه بر شرکت فعال در اطفای حریق جنگل‌ها در یک اقدام

شایسته و فرهنگی، اقدام به برگزاری نماز باران در روستاهای دره تفی و دره ناخی نموده‌اند که گزارش آن در شماره آتی به تفصیل ارائه خواهد شد.

دریژه‌ی بابه‌تی "چو بشنوی سخن...."

...ژینگه پارێزێکی دلسۆز به ژیوی محهمهد سووزنچی، وهک هه‌والئێرێک، خۆی گه‌بانده چیا سووتاهه‌کان و به پێکه‌وت، به چاوی خۆی بینی که چۆن دارستانه‌کانی مهربوان و سه‌ولآوا ناگری تی بهر ته‌دریته و، کامپیرای خسته کارو هه‌واله‌که‌ی گه‌بانده گوئی به‌رپرسانی تاران. رادیوو، زۆرێک له سایت و وبلاگ و رۆژنامه‌کانی تاران و سنه، ئەو هاواره‌یان بلاو کرده‌وه، به جۆرێک قرچه‌و زریکه‌و هاواری دارستان و گیان له‌به‌رانی جه‌نگه‌ل‌کانی کوردستانیان بیست. هه‌والئێرێه‌کانی "ایلنا، مهر نیوز، آفتاب، بیابان، ایرن، همشه‌ری و....."، هه‌واله‌که‌یان له قاو دا.

ریپۆرتیه‌کی رادیۆ(پیک بامدادی)، رایگه‌یانده: ۵ مانگه دارستانه‌کانی مهربوان ته‌سووتی و: "علت آتش‌سوزی‌های مریوان هر چه باشد، از آسمان و رعدو برق‌های آن نیست. هر چه هست به دست انسان‌هایی است که آگاهانه یا ناآگاهانه زمین را جهنمی می‌سازند برای حیوانات و برزخی برای هم‌نوعانشان." به‌رپێژ محهمهد کیانی فه‌رمانداری مهربوان به رووگرژی و تووره‌یه‌وه به‌ره‌هه‌ستی ئەو هه‌وال و له‌قاودانه بوو. سه‌ره‌تا له رۆژی ۱۰ی خه‌زه‌لوه‌ر، له رادیۆ تاران‌ه‌وه وتی: ئەم ناگرانه سروشتین و هه‌موو سالیک و له دێر زهمانه‌وه، ناگر که‌وته‌ه‌وه له دارستانی ئەم ناوچه بووه له سالیانی داها‌تووش دا به‌رده‌وام ئە‌بێ. هه‌ر وه‌ها وتی: ۸۳ شوین ناگری گرتووه ناگره‌کان له سالی پێشوو که‌متره‌ ته‌نیا ۴۰۰ هکتار جه‌نگه‌ل سووتاهه. ته‌نانه‌ت ئەو به‌رپێژه وتی: هه‌ر که‌س ئەو هه‌والانه له قاو ئە‌دات به‌ دوا‌ی پری شتی تروه‌یه‌ه.

ئه‌نجومه‌نی سه‌وزی چیا رایگه‌یانده: ئاماده‌یه ته‌واوی ئەو شوینانه ناگریان گرتووه، یه‌ک به‌ یه‌ک نیشانی به‌رپرسانی بدات. به‌لام نه‌زانرا له به‌ر چ هۆیه‌ک، به‌رپێژ فه‌رمانداری مهربوان، راگه‌یانده و له قاودانی سووتانی دارستانه‌کانی مهربوان و سه‌ولآوا‌ی پێ باش نییه‌وه، به‌و جۆره هه‌والانه تۆژی قه‌سه‌ه.

له دریژه‌ی دژکرده‌وه‌ی به‌رپرسان؛ له‌م ژماره‌ی "چیا" دا، ئە‌توانن له‌ بۆچوونی به‌رپرسان و بیرواری ئە‌نجومه‌نی سه‌وزی چیاو پشتیوانی ئە‌نجومه‌نه‌کانی سنه‌و ژۆرنالیسته سه‌ره‌به‌خۆکان، ئاگادار بینه‌وه. با، داوه‌ری له سه‌ر ئە‌م بۆچوونانه‌وه هه‌له‌سه‌نگاندنی باروودۆخه‌که له ئە‌ستۆی ژیوه‌ بیته.

کئی ئیژی؛ مەریوان فری بە سەر شارستانیە تەوہ نییە؟!!

بەشی یە کەم

فاتیح موستەفایی

دائەنیشتم! کاکە توو بلی چی کەم؟
گیرمان خواردووہ خراپ! نە
شەومان شەوہ و نە روژمان روژە! لە
لایەک شووئا روژ نیه نامەم بو
نەنەنووسی فلان کەس و لئ کەو
فیسار کەسی تر وەها، ئەو ئاموژای
خەسوویەتی، ئەمی تر «ئیمانم نەچی
شەریکە کاسپیەتی». ئەگەر بە
قسەیان نەکەم وەک پێشووەکانم
لئ ئەکەن. لە لایەکی ترەوہ خەلک،

خیابان و کولان نەما هەلیان کولئ،
«سطل» ی زبل و «اشغال» نەما
سووتاندیان، «پیاو رو» یان کردووہ
بە دوکان، گول و گیایان نەهیشتم!
هەردووہەلای دەور شار نەما
کردیانەوہ بە مال، داری ناوشار نەما
سووتاندیان، تابلو نەما هەلیان
کیشا، روژ نییە لە گەل «مامور سد
معبەر» وەشەر نەیەن، لودریان
بەردبارن کردین، مالی بی «جواز»
ئەکەنەوہ و هەزار شتی تر. خو دل
سفرە نییە هەلی بریژم، شار وا چوون
دروست ئەبی کاکە؟ ئەگەر پیت
ئەکرئ سەریکی «آتش نشانی بەدە». بو

دروو راستی! بزانه چ خەبەرە؟!!

ئەلو! «آتش نشانی» یە؟

بەلی، بوچی؟

سلاو و ریژ کاکە «آتش نشانی»!

میہرت لی پیروژ.

ئیوہ؟!!

شاروومەندیکی دانیشتووی مەریوانم.

کوییی؟ مەریوان؟!!!!!!!!!!!!!!! باوہر

ناکەم. «لەو قورپە ئەو توژە

هەلناسی»!.....

مەریوانی خوومان، ئەو شارە
بچووک و خنجیلانەییە کە ئەگەر هەر
کام لە ئیمە چەند روژ لئی دوور
بکەوینەوہ، وەک دایکی منداڵ بە جئ
هیشتوو، بو دیتنی دلەراوکیمانەو بی
مەریوان، ژیان بوومان زور ئەستەم و
دژوارە، بەلام لەم شارە دلرفینەو
خۆشەوێستەمان، هیشتا فەرہەنگی
شاروومەندی و ژیاکی کوومەلایەتی بە
تەواوی سەقامگیر نەبووہ.

هەلسوو کە و تمان سەرەتاییەو بو ژیاکی
کوومەلایەتی، خوومان ئامادە نەکردووہ،
هەر کام لە ئیمە گیرمان خواردووہ بە
دەستی ئەوی ترمانەوہ و خوومان بە
چاک ئەزانین و ئەوێتر بە خراپ! بەلام
ئەگەر وردبینانە سەرنجی ئەم
شارنشینەمان بەدەین، هیچ فریکی بە
سەر فەرہەنگی شاروومەندییەوہ نییە
«چیو لە تاریکی» ئەکوئین.

{ ئەم بابەتە (مەریوان و فەرہەنگی

شاروومەندی) بە شیوہی و تووویژنیکی

خەیاالی لە نیوان

شاروومەندان «شەروندان» مەریوانی بە

زمانی گالتەو گەپ، دینمە بەر باس، تا

هەموومان، لە روانگەیی

بەرانبەرە کەمانەوہ، خوومان ببینن. }

(ئەو ناوانە تەنیا هیمایە کە لە

شارنشینیی و کەسیکی تاییبەت مەبەست

نیە)

ماندوو نەبی، کاکە جەنابتان

شارەدارن؟! چ خەبەر لە شارە کەمان؟!!

شارەدار: مەمنون، بەلی بە

نامو بارەکی من شارەدارم! شەلا شووان

بووایەم لەدییکەکی دوور، بەس نەبوو

ئاسودە شەو لە ناو مال و مالما

محمد سوزنجی*

وقتی عقابی را دیدم که شاه

بالش آتش گرفته بود، هیچ

حرفی برای گفتن نداشتم!

با حرکت به سمت مریوان انگار در قلمرو جنگل‌های بلوطی پا می‌گذارم که هر کدام از آن‌ها نشانی از تاریخ کهن و قدیمی به ما می‌دهد. جاده سندج مریوان جاده‌ای در بین جنگل‌های بلوط است که امروزه به خاطر بعضی از مشکلات به صورت تکه تکه در آمده و نشانی از تراکم انبوه جنگل وجود ندارد.

از اوایل خرداد ماه امسال بود که این اتفاق شوم با اولین منطقه به نام منطقه کوره موسوی مریوان و بعد روستای ساوجی و بعد ... شروع شد که امروز از مرز ۵۵۲ نقطه گذشته و فردا نمی‌دانم چه می‌شود.

تعجب می‌کنم مگر قهر خدا چگونه است سال پیش تنها ۱۸۰ مورد آتش سوزی که در حدود ۱۰۰۰۰ هکتار توسط فعالان محیط زیست برگزار شد ولی امسال ۵۵۲ مورد در حدود ۳۵۰۰۰ هکتار از جنگل‌های مریوان و سروآباد در آتش سوخت البته بایستی گفت که اگر مردم عزم خود را برای مبارزه با آتش جزم نمی‌کردند الان ما شاهد آثاری بسیار بیشتر بودیم.

وقتی اولین گزارش در خصوص آتش سوزی یکی از مناطق به کمیته بحران و اطفای آتش با مدیریت شریف باجور می‌رسد او شروع به خبر کردن اعضای «ان جی او» سبز چیا می‌کند بیشتر اعضا که در حدود ۳۵۰ نفر می‌باشند اعلام آمادگی می‌کنند و با برنامه ریزی منسجم چند اکیپ را با تجهیزات اولیه آماده و توسط ماشین شخصی اعضا به منطقه آتش اعزام می‌کند. این حرکت بی هیچ دست مزد و پاداشی می‌باشد.

گستره آتش از ۱۰ متر مربع تا ۲۰۰۰ هکتار متغییر است باور کردنی نیست مردم جان خود را در دست می‌گیرند و دلاورانه برای خاموش کردن آتش حرکت می‌کنند. این صحنه را خود با چشمانم دیدم که همه با هیجان و شور برای مبارزه با آتش راهی می‌شدند و اینجاست که انسان به دلیری و سلحشوری کردان ایران زمین می‌رسد که تداعی مبارزات و دلاورمردی‌های آنان در تاریخ ایران است.

وقتی می‌گویم ۵۵۲ مورد در عرض ۵ ماه شوخی نمی‌کنیم این عدد بسیار بزرگ و ترس آور است این مطلب را نیز بگویم که از حد طبیعی نیز خارج شده است. حتما می‌خواهید نظر کارشناسی را بشنوید ولی واقعا جواب درستی به این مسئله داده نمی‌شود! شاید شما جوابی بیابید؟

وقتی من جسد سوخته لاکپشت و جوجه تیغی و موش صحرایی و ...

می‌دیدم وقتی عقابی را دیدم که شاه بالش آتش گرفته بود هیچ حرفی برای گفتن نداشتم. ای کاش شما نیز جای من بودید و به عقابی تیز پروازی که دیگر توانایی پرواز را نداشت نگاه می‌کردید و از عمق فاجعه خبردار می‌شدید عقابی که نامش بیانگر تیز پروازی است نیز طعمه آتش شده بود. دیگر نمی‌دانم چه بگویم وقتی آتش سوزی

های مکرر مریوان و سروآباد را می‌بینم، وقتی اثرات آتش سوزی‌های سالهای قبل را می‌بینم، وقتی به بلند شدن دود از یکی از کوهستان‌های مریوان نگاه می‌کنم، وقتی در هنگام برگشت ۳ آتش سوزی را در کناره جاده می‌بینم ... بغض آن چنان گلویم را می‌فشارد و دلم می‌خواهد آفت‌ر بلند فریاد بزنم که ای خدا باران را فرو ریز، که ما دیگر نه برای رفع تشنگی بلکه برای نجات درختانت محتاج بارانیم.

تکامل نظام حقوق بشر؛ حفاظت از محیط زیست

حمایت انجمن‌های فرهنگی - اجتماعی سنندج، از فعالیت‌های انجمن سبز چیا مریوان

بیانیه تعدادی از انجمن‌ها و موسسات فرهنگی

- اجتماعی شهر سنندج، در مورد آتش‌سوزی های اخیر، و حمایت از فعالیت‌های

انجمن سبز چیا مریوان

در حالی که حدود ۶۰ سال از تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر می‌گذرد، همچنان قواعد حقوق بشر بدون ضمانت اجرایی موثر، هر روزه مورد تضييع و انکار قرار می‌گیرد. هر زمانی که از نقض حقوق بشر بحث به میان می‌آید، بیشترین تاکید و توجه به حقوق سیاسی و مدنی و امثالهم می‌باشد، که شاید به خاطر نقض مکرر این حقوق از سوی مراجع مختلف باشد.

این در حالی است که امروزه نسل سومی از حقوق بشر مطرح است، که پیامد روند در حال تکامل بودن نظام حقوق بشر است. بخشی از مباحث این نسل مربوط است به محیط زیست، یعنی محیطی که انسان در آن زندگی می‌کند و با از بین رفتن آن حیات انسان نیز از بین خواهد رفت. ترس از چنین امری، سالهاست که نظام بین الملل را واداشته است که در راستای حفاظت از محیط زیست اقدام به انعقاد معاهدات - اجلاس‌ها - پیمان‌ها و صدور اعلامیه‌های مختلف بنماید. از پیمان کیوتو ۱۹۹۸ مواد ۱۷۴ تا ۱۷۶، معاهده تاسیس جامعه اروپا ۱۹۸۶ ماده ۳۷، منشور حقوق اساسی اتحادیه اروپا ۲۰۰۰، تا کنفرانس بالی اندونزی، همگی حکایت از تلاش کشورها در جهت حفظ محیط زیست دارد. البته نباید چندان به این امر خوشبین بود، زیرا اجرای قواعد حقوق بشر از سوی دولت‌ها همیشه تحت تاثیر منافع سیاسی - اقتصادی و بسیاری مسایل دیگر قرار داشته است. لذا می‌طلبد که انسان‌ها خود، فارغ از دولت‌ها، برای حفظ محیط زیست شان دست به اقدامات مدنی و اجرایی بزنند.

اما فاجعه زیست محیطی نوظهوری که چند سالی است گریبان گیر طبیعت کردستان شده است، آتش‌سوزی جنگل‌ها و مراتع مناطق مختلف کردستان؛ چون: ایلام - کرمانشاه - پاوه و هه‌ورامان - کامیاران - کوهستانهای شاهو و کوسالان - بانه - سردشت - پیرانشهر و شدید تر از همه، بیش از ۷۵۰ مورد آتش‌سوزی در شهرستان‌های مریوان و سروآباد بوده است که هنوز برای این آتش‌سوزی‌ها عوامل و دلایل مشخص و روشنی یافت نشده است. از یک سو بحث از

طبیعی بودن این آتش‌سوزی‌ها از سوی مقامات اداریست، و از سوی دیگر بحث عمدی بودن این آتش‌سوزی در میان افکار عمومی...

فارغ از این مسایل در جریان این آتش‌سوزی‌ها صدها هکتار مرتع و هزاران اصله درخت و صدها راس حیوان وحشی قربانی آتش برافروخته دست‌های جنایتکاری شد که حتی زیبایی و غنای طبیعی این دیار آزارشان می‌دهد.

آنچه در این میان مرهمی بر زخم لاعلاج روان مردم کرد و به ویژه دوستداران محیط زیست کردستان بود تلاش‌ها و فعالیت‌هایی است که از سوی جوانان دلسوز مریوان و سروآباد در انجمن سبز چیا مریوان و کمیته‌های متعدد اطفا حریق که در مناطق و روستاهای مختلف مریوان و سروآباد تشکیل و سازماندهی شده است، صورت می‌گیرد. که با روحی بس بزرگ و ایمانی راسخ به حقانیت فعالیت‌هایشان با ابتدایی‌ترین وسایل و امکانات به مصاف شعله‌های آتش می‌روند و با اطلاع‌رسانی به موقع همگان را از ابعاد این فاجعه آگاه می‌کنند.

ما انجمن‌ها و موسسات فرهنگی - اجتماعی و زیست محیطی شهر سنندج، ضمن ابراز همدردی و تاسفات شدید خود از وقوع این فجایع دردناک و محکوم نمودن عاملان این آتش‌سوزی‌ها، مراتب قدردانی و سپاس‌گذاری خود را از فعالیت‌های دوستانمان در انجمن سبز چیا مریوان اعلام کرده و آرزومندیم که باردیگر کردستان شاهد فجایعی از این قبیل نباشد و هزینه‌های مادی و معنوی که دوستانمان صرف اطفا حریق و کنترل آتش‌سوزی‌ها کرده‌اند، از این پس در پیگیری دیگر برنامه‌هایشان و فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی در راستای حفاظت و صیانت از کهن درخت همیشه سبز هزاران ساله هویتمان صرف شود.

-انجمن فرهنگی - اجتماعی ژیانوه

-موسسه فرهنگی - اجتماعی هه‌وراز

- جمعیت کردستان سبز

- انجمن تقدیر از خلاقیت وه‌ژین

- موسسه پیشگامان ماف

-موسسه فرهنگی - اجتماعی شاهو

-موسسه رسانه‌ای ولات

دریژه‌های باب‌تی "کی ئیژی"

مه‌ریوان.....

.....خه‌به‌رات «آتش نشانی»؟

خه‌به‌ر چی؟! ناوژکم ره‌ش بووه‌تو به ده‌س ئه‌م خه‌لکو.

بو؟

ئه‌زانی بو؟! تو خوا ئه‌وه ویزدانه له یه‌ک مانه‌گا ۲۴۰۰۰ که‌رپه‌ت موزاحم بوون؟! ئه‌ویش سه‌عات ۳ و ۴ ی شه‌و.

درومان له‌گه‌ل ئه‌که‌ن، جنیومان پی ئه‌ده‌ن، کوره مندالی بچووکیان به‌شماره‌که‌ی ئی‌مه ژیر ئه‌که‌نو!! گوی به‌ثاژی‌ری ماشینمان ناده‌ن، ده‌ی توخوا ناحه‌قمه‌؟!

شارومه‌ندی خوشه‌ویست! شماره‌داری

و «آتش نشانی» گله‌ییت لی ئه‌که‌ن، بو؟

شارومه‌ند: کوی کوی؟! شاره‌داری؟!

ه‌ی قورم به‌سه‌ر، «قه‌ل به‌قه‌ل ئه‌لی

روو ره‌ش»، توخوا واز بی‌نه ناو

شاره‌داری هه‌ر مه‌به. قیر تاوه‌که‌یان

جوانه؟ کوچه‌و کولانه‌که‌یان ریکو

پیکه؟! پارکو شاربازییه‌که‌یان

ره‌نگه‌ینه؟ «سطل» ی زبلو

«اشغال» مان روژاو روژ خالی

ناکه‌ن! خو‌یان شه‌ریکه....، ئه‌گینا

دزه‌کان ناو شار چون ئه‌ویرن پارک

و کووچه بکه‌نو به‌مال؟! ته‌نانه‌ت

ناتوانن دوکان و ده‌س فروشه‌کان کو

بکه‌نو، شاره‌داری سالی دوو سال

باش بوو، دوایی هیچ! درگاکه‌ی

داخن، چاکتره. «آتش نشانی»!

ئه‌ویش راست ناکا مالی

ده‌راوسیکه‌مان ئاگری تی‌به‌ر بوو

ته‌له‌فوونم بو کردن، هاتن، به‌لام!

ماشینه‌که‌یان ئاوی تیا نه‌بوو!!!!

دریژه‌ی هه‌یه

“ژینگه پاریزی له گونده‌کانی ناوچه‌ی مهربوان” (۳۱)

ناساندنی ژیان و ژینگه‌ی گوندی ده‌رناخی

جه‌قه‌هه‌ی ره‌عد مینای هه‌وری تار نه‌ماه‌بین به‌زم روچ‌افزای وه‌هار فه‌له‌ک له‌ب‌پ‌ژهن پیا‌له‌ش جه‌مه‌ی خه‌م‌که‌رده‌ن تا‌قه‌ت، مه‌واچۆ ها‌ده‌ی نه‌رگس سه‌رئه‌ن‌جام لاله‌ نیانش مه‌سه‌ن وه‌مه‌ی عه‌کس خه‌مزه‌ی نیانش

مامۆستا مه‌وله‌وی

له‌ ناوچه‌ کویستانی‌ه‌کاندا ب‌پ‌یک شوین هه‌یه، که‌ش و هه‌وای گرم‌تر ده‌نوییت و زووتر ده‌روا به‌پیری به‌هاره‌وه. ده‌رناخی، به‌ده‌شت و کپوه سه‌رسه‌وزو ره‌نگینه‌که‌یه‌وه، یه‌کی له‌و ناوایانه‌ی کوردستانه‌ که هه‌موو سالیک به‌ناردنی چه‌پکه بۆن خو‌شه نه‌رگسه‌کانی، بۆ شارو گونده‌کانی ده‌ورووبه‌ر، پيش هه‌موو شوینیک، مژده‌ی هاتنی به‌هاری کورده‌واری راده‌گه‌یه‌نیت و دۆستانی ژیان و ژینگه‌بانگه‌په‌شتی سه‌یران و گو‌قه‌ندو رابواردن ده‌کات. حه‌لقه‌ی ۳۱ ناساندنی ژیان و ژینگه‌ی گونده‌کان، ته‌رخان کراوه بۆ ده‌گای ده‌رناخی، له‌ ریکای برای به‌ریز کاک دلیر نووریه‌وه.

له ۲۰ کیلومتری خواروی مهربوان، له سه‌ر ریکای بیه‌که‌په بۆ دزلی و هه‌ورامان، به‌ لای راستی جاده‌که‌وه، له ئابلقه‌ی دارستانی‌کی چرو پ‌دا، له داوینی چیاو رووباریکی به‌ره‌و سه‌روان و، له ناخی گه‌لی‌یه‌کی ئەو کویستانه سه‌وزو جوانه، ده‌گای ده‌رناخی، سه‌رنجی سه‌فه‌ری و ریبوارانی ئەو ده‌قه‌ره راده‌کیشیت.

ئەم ناواییه له باری ئیداریه‌وه سه‌ر به‌ شارستانی سه‌ولاویه به‌شیکه له ديه‌ستانی دزلی و ۱۵۰ بنه‌ماله‌یه‌و ۵۵۰ که‌سی لێ‌نشته‌جییه. ۱۲۹۰م‌تر له رووبه‌ری ده‌ریاوه به‌رزتره. که‌ش و هه‌وای کویستانی و سارده‌و چه‌میکه وه‌زی به‌ نیوی شییان، که‌وتوه‌ته لای خواروی ئەم ناواییه. کپوی مله‌گارۆژ له باکوورو سپی که‌مه‌ر له باشووری خۆرئاوای دایه. به‌لام کپوی به‌ناوبانگ و نزیک به‌ ده‌رناخی، زه‌په‌وزه، که‌ به‌ دارستان و له‌وه‌په‌یه‌کی چر له چاک، به‌نه‌ن، به‌پوارو له‌وه‌په‌یه‌ هه‌مه‌ جو‌ره‌و گژو گیاو ره‌وی ده‌رمانی وه‌ک گۆزبان، شیرین شاته‌په، پونه‌گه، هیرۆو، گه‌ن، داپۆشراوه گیان له‌به‌رو

نازه‌لی کپوی وه‌ک گورگ، رپوی، که‌رویشک، خووگ، که‌و، کو‌ترو... له گه‌ل ئەشکه‌وتیکی گه‌وره‌و سه‌رنج راکیش، له دیارده سه‌روشتیه‌کانی ده‌رناخیه. کانی باو کانی کۆته‌په‌ش، دوو له کانییه‌کانی ده‌رناختن. قه‌به‌ستانی میژوویی پیر کۆچه‌ری که‌ گوايه ئامۆزای پیر شالیاری هه‌ورامانه‌و مه‌رقه‌دی شیخ عارف که‌ جیگای ریزو نه‌زرگای دانیشتوانه هیمایه‌که له رابردوی نادباری ئەم گونده. له ده‌رناخی، هه‌ر وه‌ها به‌ره‌مه‌ی داره وه‌نه‌کانی کپوی زه‌په‌زه(قه‌سوان و چاکه)، داها‌تیکه به‌نرخ و هاوبه‌شی دانیشتوانی ده‌گایه، که ده‌گه‌په‌ته‌وه بۆ مزگه‌وت و ناوایی.

له په‌نای ئەمانه‌شدا ده‌رناخی، له به‌ر هه‌له‌که‌وتوویی جوغرافی و سه‌روشتی، وه‌ک سه‌یرانگایه‌کی به‌هاری بۆ شارنشینانی مهربوان و شوینه‌کانی دیکه به‌هه‌ره ده‌به‌خشی‌ت. دانیشتووی ده‌رناخی، کورد زمان و به‌زاراوه‌ی سو‌رانی ئاخفتیان هه‌یه‌وه نزیک ۱۵ بنه‌ماله‌ش به‌زاراوه‌ی هه‌ورامی. پيشینه‌و میژووی ده‌رناخی به‌ پیی ناسه‌واره به‌ جی ماوه‌کان و شوینیک، وه‌کو ديه‌تانه سووتاوو قه‌به‌ستانه له میژینه‌که‌ی پیر کۆچه‌ری و...، زۆر کۆنه.

به‌لام زانیاریه‌کی تایبه‌ت له‌م باره‌وه له به‌رده‌ستدا نییه. راده‌ی کۆچ کردن و به‌جی هیشتی ناوایی، له‌م گونده زۆر که‌مه‌و هه‌بوونی زه‌وی و زاری زۆری ده‌یمی و ئاوی و، به‌روی کشت و کال و نازه‌لداری و به‌ تایبه‌ت، گه‌شه سه‌ندنی پرۆژه‌ی باخداری میکاینزه که‌ نزیک به ۱۵۰ هیکتار ده‌گرته‌وه، ئەمانه هه‌مووی مژده‌ی که‌م بوونه‌وه‌ی بیکاری و راکیشی ده‌رناخیه بۆ باه‌خ دان به‌ داها‌تووی ناوایه‌که‌یان. داها‌تی کشت و کالی ده‌رناخی، گه‌نم، جو، نوک، ویتجه‌و شه‌وه‌رو له به‌ره‌مه‌ی باخیی؛ گوپز، هه‌نگوو، هه‌لووژه، شیلانه‌و...یه. هه‌ر چه‌ند باه‌خی نازه‌لداری وه‌ک زۆریه‌ی گونده‌کان له‌م ديه‌تانه‌شدا که‌م بووه‌ته‌وه ته‌نیا ۲۵۰ تا ۳۰۰ سه‌ر به‌زو مه‌رو مالاتی تیدایه، به‌لام هه‌موو مالان مانگای دووپه‌گه‌یان بۆ به‌ره‌مه‌ی شیرو ماست راگرتوه. ۲ ته‌رحی هه‌نگداری سه‌نعیش له ناواییدا هه‌یه.

له په‌نای ئەمانه‌شدا، ریختنی پرۆژه‌یه‌کی گه‌وره‌ی باخی میکاینزه‌ی ۱۵۰ هیکتاری، له ژیر ناوی پرۆژه‌ی گه‌شه سه‌ندنی باخاتی پاریزی‌گای کوردستان، له ۳ قۆناخدا بۆ میوه‌گه‌لی وه‌ک بادام، گوپز، شه‌لیل، قۆخ، گیلاس و باللووک، له ریکای ته‌عوانی باخدارانی ده‌رناخیه‌وه به‌ یارمه‌تی ئیداره‌ی جه‌هادی که‌شاوه‌ری سه‌ولاوا، که ۷۳ بنه‌ماله‌ی ئەو گونده به‌شداریان کردوه، به‌رپه‌وه ده‌چیت، بووته‌مایه‌ی دلخۆشی له‌ باری گه‌شه‌ی ئابووری بۆ دانیشتوانی ئەم ده‌گایه.

ده‌رناخی له بوواری پیداو‌یسته‌کانی ئەمه‌رپۆی خۆی ب‌پ‌یک گه‌شه‌و پيشکه‌وتنی به‌ خۆیه‌وه دیوه‌و ب‌پ‌یکش که‌م و کووپی هه‌یه. ئاوی خوارده‌وه‌ی که‌ تا سالی ۱۳۸۷ تووشی گرفت بوو، ئیسته به‌ هۆی سه‌رچاوه‌ی هاوبه‌ش و هه‌ل‌که‌ندنی بیری قوولی‌ئاو(چاه عمیق)، بۆ ۳ ئاویی ده‌رناخی و زه‌له‌که‌و دزلی، له نزیک ده‌رناخی، ئەم گرفته چاره‌سه‌ر کراوه به‌ هۆی لووله‌کیشی که‌ له ساله‌کانی ۷۵ – ۷۴ کرابوو، ئاوی زۆرو پاک و زولال ده‌گاته مالان. به‌لام ته‌رحی هادی له‌م گونده به‌رپه‌وه نه‌چوووه ئاوه‌پۆی ئاویی و سه‌نگ فه‌رش کردن و ریک و پیک کردنی کۆلان و مالان به‌ جی چاره‌سه‌ری ماوه‌ته‌وه. ئاوه‌پۆی مالان به‌ لووله‌خراوه‌ته سه‌ر چه‌می گشتی ناودئ و دیمه‌نی ناشیرینی بۆ گوند ره‌خساندوه. جاده‌ی مهربوان تا ده‌رناخی، جگه له ۱ کیلومتری به‌ره‌و ناو ئاویی، ئیسفالت کراوه. له باری سووته‌مه‌نی، تا ئیستا له نه‌وت که‌لک وه‌ر گیراوه، به‌ خۆشیه‌وه پرۆژه‌ی لووله‌کیشی گازی به‌رپه‌وه‌یه که‌ به‌ هیوان به‌م زووانه له ئەم به‌هه‌ره به‌ نرخه که‌لک وه‌ر گیریت. به‌رق له سالی ۱۳۶۳ و ته‌له‌فون بۆ هه‌موو مالان له سالی ۱۳۸۵ جی به‌جی بووه. خانه‌ی ته‌ندروستی و هه‌یج پیداو‌یسته‌کی پزشکی و بیداشتی بۆ ده‌رناخی دابین نه‌کراوه، خه‌لک ده‌یی بۆ ئەو کارووباره ب‌پ‌ن بۆ دزلی و زه‌کران و مهربوان و سه‌ولاوا.

بوواری خۆینده‌واری تا راده‌یه‌ک له ده‌رناخی باشه‌و خۆینده‌گی سه‌ره‌تایی و راهنمایی لئیه‌و نزیکه‌ی ۹۰ قوتابی خه‌ریک خۆیندن. هه‌یج شوینیکی فه‌ره‌ه‌نگی، وه‌ک کتیبخانه‌و ناوه‌ندی په‌روه‌ده‌و شوینی ته‌فه‌رئ‌حی دابین نه‌کراوه. له پیداو‌یستی وه‌رزشی، هه‌یچمان نییه، ته‌نیا زه‌وینیکی خاکی بۆ فووتبال که‌ لاوانی ئاویی دابینیان کردوه. گرنگی دان به‌ خاوپن کردنه‌وه‌ی ئاویی به‌ هۆی دوور کردنه‌وه‌ی زبلی مالان و نازه‌لان له ناودئ به‌ تراکتۆر نوپه‌ن کردنه‌وه‌ی مالان به‌ که‌ل و په‌لی ئیمپروژی و دابین کردنی سه‌روسی بیداشتی و وه‌رگرتنی زانیاری به‌ هۆی راگه‌یه‌نه‌ره جیه‌په‌یه‌کانه‌وه، سه‌رجه‌م رووبه‌ریکی پاک و پۆخت و پيشکه‌وتووتری له سالانی پيشو بۆ ده‌رناخی، به‌دی هیناوه.

هه‌روه‌ها دانیشتوانی ئەم ده‌گایه بۆ پاراستنی دارستانه‌کان و کوژاندنه‌وه‌ی ئاگره به‌ربالاه‌کانی ئەم سالانی دوواییه، به‌ ناوبانگن و، به‌ تایبه‌ت مامۆستای ئایینی ناوایی، به‌پ‌یز مه‌لا محه‌مه‌دی شه‌ریفی، ده‌ورپکی زۆر گرینگ له هوشیار کردنه‌وه‌ی دانیشتوان و باه‌خ دانان به‌ ژینگه و ژینگه‌پاریزی‌او، هاوکاری له‌ گه‌ل ئەنجمه‌نی سه‌وزی چیا، ده‌گپیت. بۆیه چالاکیه‌کانی لێ‌نه‌ی ئاور کوژاندنه‌وه‌و ژینگه‌پاریزی ده‌رناخی‌مایه‌ی شانازی ئەم گونده‌یه.

ردیف	نام محل	تاریخ	ردیف	نام محل	تاریخ
۶۸۲	جنگل‌های اطراف روستای نیاوا	۸۹/۸/۳۰	۷۴۳	جنگل‌های اطراف روستای دوله‌بی	۸۵/۹/۵
۶۸۳	جنگل‌های اطراف روستای وشکلان	۸۹/۸/۳۰	۷۴۴	جنگل‌های اطراف روستای پيله	۸۵/۹/۶
۶۸۴	جنگل‌های اطراف روستای قامیشله	۸۹/۸/۳۰	۷۴۵	جنگل‌های اطراف روستای رشه دی	۸۵/۹/۶
۶۸۵	جنگل‌های اطراف روستای گویزه کوره	۸۹/۸/۳۰	۷۴۶	جنگل‌های اطراف روستای دوله‌بی	۸۵/۹/۶
۶۸۶	جنگل‌های اطراف روستای سربان	۸۹/۸/۳۰	۷۴۷	جنگل‌های اطراف روستای هلوزان	۸۵/۹/۶
۶۸۷	جنگل‌های اطراف منطقه‌ی شیوه گویزان	۸۹/۸/۳۰	۷۴۸	جنگل‌های اطراف روستای بایوه	۸۵/۹/۶
۶۸۸	جنگل‌های اطراف روستای پیران	۸۹/۸/۳۰	۷۴۹	جنگل‌های اطراف روستای پيله	۸۵/۹/۶
۶۸۹	جنگل‌های اطراف روستای نسنار	۸۹/۸/۳۰	۷۵۰	جنگل‌های اطراف روستای باشماخ	۸۵/۹/۶
۶۹۰	جنگل‌های اطراف روستای سیاناو	۸۹/۸/۳۰	۷۵۱	جنگل‌های اطراف روستای پيله	۸۹/۹/۷
۶۹۱	جنگل‌های اطراف روستای اسکول	۸۹/۸/۳۰	۷۵۲	جنگل‌های اطراف روستای رشه‌دی	۸۹/۹/۷
۶۹۲	جنگل‌های اطراف منطقه‌ی دره مره	۸۹/۸/۳۰	۷۵۳	جنگل‌های اطراف روستای بیلو	۸۹/۹/۷
۶۹۳	جنگل‌های اطراف روستای سیاناو	۸۹/۸/۳۰	۷۵۴	جنگل‌های اطراف کوه امام	۸۹/۹/۷
۶۹۴	جنگل‌های اطراف گلزار شهدا	۸۹/۸/۳۰	۷۵۵	جنگل‌های اطراف روستای هنجیران	۸۹/۹/۷
۶۹۵	جنگل‌های اطراف روستای آسنوه	۸۹/۸/۳۰	۷۵۶	جنگل‌های اطراف ناوتاق	۸۹/۹/۸
۶۹۶	جنگل‌های اطراف روستای دوله‌بی	۸۹/۸/۳۰	۷۵۷	جنگل‌های اطراف روستای بایوه	۸۹/۹/۸
۶۹۷	جنگل‌های اطراف گردنه‌ی سربان	۸۹/۹/۱	۷۵۸	جنگل‌های اطراف روستای باشماخ	۸۹/۹/۸
۶۹۸	جنگل‌های اطراف منطقه‌ی شیوه گویزان	۸۹/۹/۱	۷۵۹	جنگل‌های اطراف روستای بیکره	۸۹/۹/۸
۶۹۹	جنگل‌های اطراف روستای سیف	۸۹/۹/۱	۷۶۰	جنگل‌های اطراف روستای گاکل	۸۹/۹/۸
۷۰۰	جنگل‌های اطراف روستای کولان	۸۹/۹/۱	۷۶۱	جنگل‌های اطراف روستای گاکل	۸۹/۹/۹
۷۰۱	جنگل‌های اطراف روستای گویله	۸۹/۹/۱	۷۶۲	جنگل‌های اطراف روستای بایوه	۸۹/۹/۹
۷۰۲	جنگل‌های اطراف روستای دری	۸۹/۹/۱	۷۶۳	جنگل‌های اطراف روستای پيله	۸۹/۹/۹
۷۰۳	جنگل‌های اطراف روستای لنج آباد	۸۹/۹/۱	۷۶۴	جنگل‌های اطراف روستای گاکل	۸۹/۹/۹
۷۰۴	جنگل‌های اطراف شهرستان سروآباد	۸۹/۹/۱	۷۶۵	جنگل‌های اطراف روستای گومارلنگ	۸۹/۹/۹
۷۰۵	جنگل‌های اطراف روستای نیاوا	۸۹/۹/۱	۷۶۶	جنگل‌های اطراف روستای گاکل	۸۹/۹/۹
۷۰۶	جنگل‌های اطراف روستای ژریزه	۸۹/۹/۱	۷۶۷	جنگل‌های اطراف روستای ذکریان	۸۹/۹/۹
۷۰۷	جنگل‌های اطراف محله‌ی موسک مریوان	۸۹/۹/۱	۷۶۸	جنگل‌های اطراف روستای کراوا	۸۹/۹/۹
۷۰۸	اطراف روستای ترخان آباد سروآباد	۸۹/۹/۲	۷۶۹	جنگل‌های اطراف روستای رشه‌دی	۸۹/۹/۹
۷۰۹	جنگل‌های اطراف روستای ذکریان	۸۹/۹/۲	۷۷۰	جنگل‌های اطراف روستای سرومال	۸۹/۹/۱۰
۷۱۰	جنگل‌های اطراف روستای حسن اوله	۸۹/۹/۲	۷۷۱	جنگل‌های اطراف کارخانه آرد سروآباد	۸۹/۹/۱۰
۷۱۱	جنگل‌های اطراف روستای سیف	۸۹/۹/۲	۷۷۲	جنگل‌های اطراف روستای میرگه‌ریز	۸۹/۹/۱۰
۷۱۲	جنگل‌های اطراف روستای نیاوا	۸۹/۹/۲	۷۷۳	جنگل‌های اطراف روستای سربان	۸۹/۹/۱۰
۷۱۳	جنگل‌های اطراف کارخانه آرد سروآباد	۸۹/۹/۲	۷۷۴	جنگل‌های اطراف روستای نگل	۸۹/۹/۱۰
۷۱۴	جنگل‌های اطراف روستای بردرشه	۸۹/۹/۲	۷۷۵	جنگل‌های اطراف روستای مرانه	۸۹/۹/۱۱
۷۱۵	جنگل‌های اطراف روستای کولان	۸۹/۹/۲	۷۷۶	جنگل‌های اطراف روستای پيله	۸۹/۹/۱۱
۷۱۶	جنگل‌های اطراف روستای خانگا	۸۹/۹/۲	۷۷۷	جنگل‌های اطراف روستای گیلی کران	۸۹/۹/۱۱
۷۱۷	اطراف روستای ترخان آباد سروآباد	۸۹/۹/۲	۷۷۸	جنگل‌های اطراف روستای گویزه کویره	۸۹/۹/۱۱
۷۱۸	جنگل‌های اطراف روستای ذکریان	۸۹/۹/۳	۷۷۹	جنگل‌های اطراف روستای نی	۸۹/۹/۱۱
۷۱۹	جنگل‌های اطراف روستای حسن اوله	۸۹/۹/۳	۷۸۰	جنگل‌های اطراف شهر کانی دینار	۸۹/۹/۱۱
۷۲۰	جنگل‌های اطراف روستای سیف	۸۹/۹/۳	۷۸۱	جنگل‌های اطراف روستای بالک	۸۹/۹/۱۱
۷۲۱	جنگل‌های اطراف روستای نیاوا	۸۹/۹/۳	۷۸۲	جنگل‌های اطراف روستای نژمار	۸۹/۹/۱۱
۷۲۲	جنگل‌های اطراف کارخانه آرد سروآباد	۸۹/۹/۳	۷۸۳	جنگل‌های اطراف شهرستان سروآباد	۸۹/۹/۱۱
۷۲۳	گردنه‌ی سربان، پشت روستای بردرشه	۸۹/۹/۳	۷۸۴	جنگل‌های اطراف روستای نیاوا	۸۹/۹/۱۱
۷۲۴	جنگل‌های اطراف روستای کولان	۸۹/۹/۳	۷۸۵	جنگل‌های اطراف روستای نیاوا	۸۹/۹/۱۲
۷۲۵	جنگل‌های اطراف روستای خانگا	۸۵/۹/۴	۷۸۶	جنگل‌های اطراف روستای رزوا	۸۹/۹/۱۲
۷۲۶	جنگل‌های اطراف روستای بالک	۸۵/۹/۴	۷۸۷	جنگل‌های اطراف روستای خانگا	۸۹/۹/۱۲
۷۲۷	جنگل‌های اطراف روستای لایوسان	۸۵/۹/۴	۷۸۸	جنگل‌های اطراف روستای آلمانه	۸۹/۹/۱۲
۷۲۸	جنگل‌های اطراف روستای دوله‌بی	۸۵/۹/۴	۷۸۹	جنگل‌های اطراف روستای بالک	۸۹/۹/۱۲
۷۲۹	جنگل‌های اطراف روستای بیلو	۸۵/۹/۴	۷۹۰	جنگل‌های اطراف روستای موسک	۸۹/۹/۱۲
۷۳۰	جنگل‌های اطراف روستای دوله‌بی	۸۵/۹/۴	۷۹۱	جنگل‌های اطراف محله‌ی کوره‌ی موسوی	۸۹/۹/۱۲
۷۳۱	جنگل‌های اطراف روستای سیف	۸۵/۹/۴	۷۹۲	جنگل‌های اطراف منبع آب محله‌ی چهار باغ	۸۹/۹/۱۲
۷۳۲	جنگل‌های اطراف روستای کوره‌ی میانه	۸۵/۹/۴	۷۹۳	جنگل‌های اطراف روستای پيله	۸۹/۹/۱۲
۷۳۳	جنگل‌های اطراف روستای دوله‌بی	۸۵/۹/۴	۷۹۴	جنگل‌های اطراف روستای گاکل	۸۹/۹/۱۲
۷۳۴	جنگل‌های اطراف روستای کولان	۸۵/۹/۵	۷۹۵	جنگل‌های اطراف روستای وشکلان	۸۹/۹/۱۲
۷۳۵	جنگل‌های اطراف روستای سیف	۸۵/۹/۵	۷۹۶	جنگل‌های اطراف روستای زویران	۸۹/۹/۱۲
۷۳۶	جنگل‌های اطراف روستای بيله	۸۵/۹/۵	۷۹۷	جنگل‌های اطراف منطقه‌ی ناوتاق گاران	۸۹/۹/۱۲
۷۳۷	جنگل‌های اطراف روستای دوله‌بی	۸۵/۹/۵	۷۹۸	جنگل‌های اطراف روستای دری	۸۹/۹/۱۲
۷۳۸	جنگل‌های اطراف روستای سیف	۸۵/۹/۵	۷۹۹	جنگل‌های اطراف روستای برقلا	۸۹/۹/۱۲
۷۳۹	جنگل‌های اطراف کانی قولجان	۸۵/۹/۵	۸۰۰	جنگل‌های اطراف روستای شرکه	۸۹/۹/۱۳
۷۴۰	جنگل‌های اطراف روستای بيله	۸۵/۹/۵	۸۰۱	جنگل‌های اطراف روستای سیف علیا	۸۹/۹/۱۳
۷۴۱	جنگل‌های اطراف روستای بلکر	۸۵/۹/۵	۸۰۲	جنگل‌های اطراف روستای قامیشله	۸۹/۹/۱۳
۷۴۲	جنگل‌های اطراف روستای گویزه کویره	۸۵/۹/۵	۸۰۳	جنگل‌های اطراف روستای چالی سور	۸۹/۹/۱۳

ئەمانەت و خەیانەت

له چیرۆکه‌کانی: کلیله و دهنه
وه‌رگێڕ بۆ کوردی: ئەمین عەزیزی

هه‌بوو نبوو، زه‌مانی زوو؛
بازهرگانیک بوو، سه‌روه‌ت و سامانیکی زۆری نه‌بوو،
ته‌نیا سه‌د مه‌ن ئاسن نه‌بێ. له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌فه‌ریکی
له‌ به‌ر بوو، پێش سه‌فه‌ره‌که‌ی سه‌د مه‌ن ئاسنی له
مالی یه‌کێ له‌ دۆستانی به‌ ئەمانه‌ت دانا. دۆسته‌که‌ی
دوای ماوه‌یه‌ک ئەمانه‌ته‌کی فرۆشت و پووله‌که‌ی
خه‌رج کرد.

بازهرگان کاتی له‌ سه‌فه‌ر گه‌پاوه، بۆ وه‌رگرتنی ئاسنه
ئه‌مانه‌ته‌که‌ی، خۆی گه‌یانده‌ مالی کابرای ئەمانه‌تدار.
کابرا وتی: "ئاسنه‌که‌تم له‌ که‌لێنیکی مال‌که‌م دانابوو،
هه‌ر چه‌ند زۆریش ئاگاداریم لێ ده‌کرد، به‌لام
به‌داخه‌وه‌ مشک هه‌موو ئاسنه‌که‌ی خوارد!"
بازهرگان، له‌ ولام دا وتی: "به‌لێ وایه، مشک زۆر
حه‌زی له‌ ئاسنه، ددانیشی تیزه‌ و ئه‌توانی به‌ ئاسانی
ئاسن بجاوێت."

کابرای ئەمانه‌تدار، که‌ پێی وابوو بازهرگانه‌که‌ی فریو
داوه‌ و پرۆای به‌ چیرۆکه‌ درۆکه‌ی ئه‌و کردووه، زۆر
خۆشحال بوو، داوای له‌ بازهرگان کرد، بێت به
میوانی ئه‌و. به‌لام بازهرگان داواکه‌ی ئه‌وی ره‌ت
کرده‌وه‌ وتی؛ سه‌بێنی ده‌بم به‌ میوانتان و، ئه‌و
مال‌ه‌ی به‌جێ هێشت. له‌ رێگادا بازهرگانه‌که‌، کورپکی
کابرای ئەمانه‌تداری! له‌ گه‌ل خۆی بردو له‌ شوپینیک
شاردیه‌وه. باوک و که‌س و کاری مندا‌له‌که‌، بۆ
دۆزینه‌وه‌ی کورپه‌که‌یان، هه‌موو جیگایه‌ک گه‌پان،
به‌لام له‌ هه‌یج شوپینیک نه‌یانبینیه‌وه. به‌ ناچار، له‌و
شاره‌دا بانگه‌وازیان کرد که‌ کورپک گوم بووه.
بازهرگان، به‌ دلێکی خه‌مناکه‌وه‌ خۆی گه‌یانده‌ لای
کابرای ئەمانه‌تدار! و، وتی: من په‌له‌وه‌ریکم به
ئاسمانه‌وه‌ بینی، کورپکی به‌ ده‌ندووکه‌وه‌ گرتبوو!
ئه‌مانه‌تداره‌که‌ به‌ توورپه‌وه‌ نه‌پاندی و وتی؛ بۆ
قه‌سه‌ی هه‌یج و پووج ئه‌که‌ی؟ بۆ درۆ ئه‌که‌ی؟
په‌له‌وه‌ریکی بجووک چۆن ئه‌توانی کورپکی ۱۰
مه‌نی له‌ گه‌ل خۆی بیات؟! بازهرگان به‌ پێکه‌نینه‌وه
وتی: "بۆ توورپه‌ ده‌ییت؟ مه‌گه‌ر نازانیت له‌ شارێکدا که
مشک سه‌د مه‌ن ئاسن بخوات، په‌له‌وه‌ریش ئه‌توانی
مندا‌لی ۱۰ مه‌نی بفرپینیت." ئەمانه‌تداره‌که‌، تێگه‌یشت
که‌ چ قۆماوه. ئەمجا، به‌ بازهرگانه‌که‌ی وت؛
ئاسنه‌که‌ی تۆ مشک نه‌یخواردووه، به‌ لای منه‌وه‌یه،
کورپه‌که‌م بۆ بینه‌روه‌وه‌ ئاسنه‌که‌ت به‌روه‌وه‌!!

جۆلانه

درخت بخشنده

شل سیلور استاین

یکی بود، یکی نبود، یک درخت بود... که پسر کوچولویی را
دوست داشت. و هر روز پسر کوچولو می آمد و برگ های آن
را جمع می کرد. با آنها تاجی درست می کرد و سلطان جنگل
می شد. از تنه درخت بالا می رفت و روی شاخه‌هایش تاب
می خورد و سبب می خورد و با هم قایم موشک بازی می
کردند. و وقتی که خسته بود در سایه‌اش می خوابید. و پسرک
درخت را خیلی دوست می داشت، خیلی زیاد. و درخت
خوشحال بود. ولی زمان می گذشت و پسرک بزرگتر می شد.
و درخت اغلب تنها بود. سپس روزی پسر پیش درخت آمد و
درخت به او گفت: "بیا پسر از تنه من بالا برو و روی
شاخه‌هایم تاب بخور و در سایه‌ام بازی کن و سبب بخور و
شاد باش." پسرک گفت: "من دیگر بچه نیستم بازی کنم، من
پول می‌خواهم، میتوانی به من کمی پول بدهی؟" درخت
گفت: "متاسفم، من پول ندارم، فقط برگ و سبب دارم، پسر
سیاهی مرا به شهر ببر و بفروش تا شاد شوی" و پسر از
درخت بالا رفت و سیبها را کند و با خود برد. و درخت
خوشحال بود... ولی مدتها از پسر خبری نبود... و درخت
غمگین بود. تا یک روز پسر بازگشت و درخت از خوشحالی
لرزید و گفت: "بیا پسر از تنه من بالا برو و روی شاخه‌هایم
تاب بخور و شادی کن." پسر گفت: "سرم آنقدر شلوع است
که فرصت ندارم از درخت بالا بروم، من خانه‌ای می‌خواهم
تا سرپناهم باشد، می‌خواهم ازدواج کنم و بچه داشته باشم.
میتوانی به من خانه بدهی؟" درخت گفت: "من خانه‌ای ندارم،
جنگل خانه من است، ولی اگر بخواهی میتوانی شاخه‌هایم را
ببری و برای خود خانه‌ای بسازی و خوشحال باشی." و پسر
شاخه‌ها را برید و با خود برد تا با آن برای خود خانه بسازد...
و درخت خوشحال بود... ولی مدتها از پسر خبری نبود. و
وقتی برگشت، درخت آنقدر خوشحال شد که نمی‌توانست
صحبت کند. او زمزمه کرد: "بیا پسر، بیا و بازی کن." پسر
گفت: "من دیگر پسر شده‌ام، قایقی می‌خواهم که مرا از اینجا
ببرد. می‌توانی به من قایق بدهی؟" درخت گفت: "تنهام را ببر
و قایق درست کن، آنوقت می‌توانی سوار قایق بشوی و از
اینجا بروی و شاد باشی." و پسر تنه درخت را برید و قایق
ساخت و سوار آن شد و رفت و درخت ظاهراً خوشحال بود...
اما نه به راستی... و پس از مدتها پسر دوباره برگشت. درخت
گفت: "پسر مرا ببخش، هیچ چیز دیگری ندارم که به تو
بدهم. سیبی باقی نمانده." پسر گفت: "با این دندانه‌های
فرسوده‌ام، نمی‌توانم سبب بخورم." درخت گفت: "شاخه‌ای

بۆ دارستان بوو به قه‌قنه‌س؟

ئهو رۆژه قه‌قه‌مه دارینه‌که‌ی هه‌زار نه‌یده‌نووسی،
ده‌فته‌ره‌که‌ی هه‌تاویش تاقه‌تی ئاوه‌لا بوونی نه‌بوو،
میژو نیمه‌که‌ته‌کانی سه‌ر که‌لاسی ده‌رسیش مانیان
گرتبوو، ته‌خته ره‌شه‌که‌ی به‌ر روومه‌تی مندا‌لانی
ره‌شتر له‌ جاران خه‌ته زه‌رده‌کانی له‌ ناو خۆیدا
خنکاندبوو، بزه له‌ سه‌رلێوی نه‌مابوو.
مامۆستا زمانی گۆ ناکات و ده‌ستی ناچه‌رخێ و هه‌نگاوی
هه‌ل نایه‌ت فیڕ بکات، مندا‌لانی هه‌توانی فیڕ بوونیان
نه‌بوو. ده‌رسی ئه‌و رۆژه "نه‌م چاندن" بوو.
مامۆستا دوای نه‌ختی بیڕ کردنه‌وه، وتی به‌ مندالان:
هه‌ستن با بچین بۆ دارستان، بۆ دلێ کوێستان، گوێ
بگرین له‌ هه‌زای رووبارو ئاوازی چۆله‌که‌کان...
هه‌موو ری ده‌که‌ون و ده‌رۆن تا ده‌گه‌نه‌ن در بار به‌پرۆاری
پیری لاسووتاو.
به‌پرۆاری بیڕ، به‌خێره‌تانیان ده‌کات و ده‌لیت داوای لێ
بوردنن لێ ده‌که‌م، ناتوانم به‌ باشی میوانداریتان بکه‌م،
هه‌موو خزم و دوست و هاوالانم، کۆچی دوا‌ییان
کرده‌وه‌ بوون به‌ قه‌قنه‌س، جه‌رگی پیری منیشیان
سوتاندو له‌ راستیدا، دارستان که‌سی نه‌ له‌ مال، هه‌ر من
ماوم؛ منیش به‌ باشی وه‌زی قسه‌ کردن و هه‌توانی ژیانم
نه‌ماوه.
مامۆستا مندالان پاش بیستنی قسه‌کانی پیره‌دار،
په‌ژاره‌یه‌کی زۆر دایانی گرت و، به‌ دلێکی خه‌مناک و پر
له‌ قین له‌ سووتینه‌رانی ئه‌و دارستانه‌ بئ تاوانه، مال
ئاواییان لێ کردو گه‌پانه‌وه.
پاش گه‌پانه‌وه‌ بۆ قوتابخانه‌ مامۆستا به‌ مندالانی وت:
پێویسته‌ له‌ مه‌و به‌دوا بچجگه‌ له‌ خۆبندنی ده‌رسی "نه‌م
چاندن"، وانه‌یه‌کی دیکه‌ بخوینن. ئه‌م وانه‌ نوێیه
ئه‌مه‌یه: "چۆن دارستان له‌ ده‌ستی دوژمنانی بیارێزین؟"

بعضی از استان‌ها استان ترند!!

مریم نظری*

اینجا ایران است و بعضی از استان‌ها اینجا استان ترند. باور نمی کنید؟ گرد و غبار در هوای استان‌های غربی و جنوبی را یادتان هست؟ تا به پایتخت نرسید خبری از رسیدگی نبود. حالا خبرهای مربوط به سوختن جنگل‌های غرب و شمال را مقایسه کنید. سوختن ۵۰ هکتار از جنگل فاجعه است. اما فاجعه وقتی دردناک تر می شود که مسئولان چشم بر سوختن ۳۰ هزار هکتار از جنگل‌های بلوط مریوان و سروآباد می بندند و سوختن ۵۰ هکتار جنگل‌های گلستان را علم می کنند. این جنگل‌ها ماه هاست که در آتش می سوزد و هیچ کس آبی بر این آتش نمی ریزد. مسئولان نه تنها به کمک کردهایی که با بیل و داس و شن کش به جنگ آتش می روند نشافته اند بلکه آنها را متهم به دروغ گویی می کنند. دوستی، یک سی دی از عکس‌های آتش سوزی را به من داد و من با دیدن عکس اجساد سوخته سنجاب‌ها، لاکپشت‌ها و مارها اشک از چشمم سرازیر شد. این حیوانات که معنای منطقه صعب العبور و کمبود امکانات و ... را نمی دانند. آنها ذره ذره در آتش سوخته اند و این درد را با همه وجود احساس کرده اند. آقایان! این جنگل‌ها مال همه ماست. کرد و لر و ترک و بلوچ و عرب و شمالی و تهرانی ندارد. همه ما ایرانی هستیم و هرکس ذره ای عرق به وطن داشته باشد دلش برای جنگل‌هایی که نگین زاگرس است می سوزد. ما ایرانی‌ها این انگشتر را با نگین درخشان می خواهیم. ما در برابر نسل‌های آینده مان مسئولیم. کاش این را می دانستید که ما برای اینکه ایران خانه‌ی خوبان شود، رنج دوران برده ایم ما برای اینکه ایران گوهری تابان شود، خون دل‌ها خورده‌ایم.

*مدیر وبلاگ زنان ایرانی

تارای رهش

کاتی زستان بهرگی مهرگی له بهردا بوو
چيام تاسه‌ی گوڤه‌ندیکی له سه‌ردا بوو
بووکی ناسمان بسکی له سه‌ر روو ده‌ترازا
سه‌مای نازاد بوونی ده‌کرد، له گه‌ل نازا
نه‌مامان و پیره‌دارانی بی هه‌تاو
ده‌ژیانه‌وه له گه‌ل سوژی ناهه‌نگی ناو
کیژی چیا له به‌ر ناوینه‌ی رووباران
کراسی تازه‌ی ده‌پویشی له گوڤخاران
که‌وی به‌یان له سه‌ر ناسوژی خاکه‌لیوه
موژده‌ی هه‌تاوی نه‌دا به‌م که‌ژو کیوه
به‌لام سه‌ده‌داخ، نه‌وه هه‌تاوه هه‌ر ده‌ر نه‌که‌وت
له ته‌لبه‌ندی پشتی ناسووه سه‌ر نه‌که‌وت
هه‌م زه‌رده‌که‌ی لیوی به‌هار هه‌لپرووکا
هه‌م تارای ره‌ش درا به سه‌ر جوانیی بووکا

ره‌حیم لوقمانی

شماره تماس: ۰۹۱۸۵۱۵۲۴۸۸

- از شهرداری مریوان به خاطر هرس کردن و سرشاخه زدن درختان سطح شهر تشکر می کنیم.
(حسینی)

- سووتاندنی دارستان دژابه‌تی خویه‌وه له ناو بردنی
نیسانه‌کان و گیان له به‌رانه.
(مه‌لا محه‌مه‌د شه‌ریفی)

- احساسم را در قلم و قلم را کنار بلوط سوخته به ستجایی می بخشم که دیروز لانه‌اش سوخت.
(برنگ)

- شهرداری مریوان در ماه‌های اخیر با جدیت و با کیفیت بهتری به آسفالت و بازسازی خیابان‌ها و کوچه‌های ویران و مخروبه شهر پرداخته است. این گام‌های سازنده را به فال نیک می‌گیریم و امیدواریم ساماندهی شهر در همه زمینه‌ها با دلسوزی و جدیت دنبال شود.

(یک شهروند)

از اداره‌ی حفاظت محیط زیست می‌خواهم با بعضی از افراد سودجو در روستای دزلی که به شکار بزکوهی می‌پردازند، برخورد نماید.

(نصیری)

نمایش "۴۷۵مین روژ" روی صحنه

آبان‌ماه سال جاری نمایش "۴۷۵مین روژ"، توسط گروه نمایش باران و بازیگری هنرمندان گروه تاتر روژ و گروه شین پس از یک دوره تمرین ۱۵ روزه راهی جشنواره‌ی کردی گردید. که در روز اختتامیه بیشترین جوایز نهمین جشنواره‌ی کردی سقز شامل کارگردانی، بازیگری مرد، بازیگری زن، طراحی صحنه، طراحی لباس و موسیقی متن را به خود اختصاص داد. این نمایش با نویسندگی حمید رضا نعیمی و کارگردانی فاتح بادپروا از تاریخ ۸۹/۱۰/۱۴ لغایت ۸۹/۱۰/۱۹ در سالن فرهنگسرای مریوان روی صحنه

می رود.